

Jeg kan saaledes billige, at den kommunale Dyrstidshjælp og den kommunale Dyrstidsskat ophæves, og jeg kan ogsaa til Dels billige den Ordning, der nu foreslaas indført, og hvorefter der i Stedet for ydes Tilskud gennem Hjælpekasser og Sygekasser, selv om jeg er noget betænkelig ved den store Myndighed, der derved lægges i Hjælpekassernes Haand, idet de ikke altid tager de Hensyn, som tages fra Kommunernes Side, og deres Administration vist ikke altid er helt upaaklagelig. Det er jo ogsaa fristende for Hjælpekasserne, naar der tilskydes et bestemt Beløb, da at ræsonnere som saa: det har vi Lov til at anvende, saa vil vi ogsaa anvende det, idet det jo ikke er dem, som skal fremskaffe Pengene, men de kommunale Raad. Selv om jeg nærer nogen Betænkelighed paa dette Punkt, kan jeg dog baade paa mit Partis og egne Vegne tiltræde den Ændring, der er foreslaaet, og anbefale, at man giver sin Tilslutning dertil, idet det er givet, at der findes adskillige Personer her i Landet, som endnu trænger til at hjælpes, adskillige, som sidder saa daarligt i det, at man gennem Hjælpekasserne maa yde dem en Hjælp.

§ 1 i Lovforslaget angaar jo Statsdyrstidsforanstaltninger. Jeg for mit Vedkommende havde hellere set, at vi snart var kommet bort fra Statsdyrstidsforanstaltninger, men jeg anerkender den Bestræbelse, Ministeren har gjort for efterhaanden at komme bort ogsaa fra disse, idet Lovforslaget jo kun opretholder Tilskud til Brød og Tilskud til Sukker. Tilskuddene til Mælk og Flæsk er udtagne; endvidere er Spørgsmaalet om Tilskud til Brændsel foreløbig udgaaet, men der findes i Bemærkningerne en Udtalelse om, at Indenrigsministeren forbeholder sig senere at komme tilbage til dette, naar man bedre kan overse, hvorledes Brændselstilførslerne vil stille sig. Det er efter min Mening et Skridt i den rigtige Retning, der her er gjort, og jeg anerkender Ministerens Bestræbelser for helt at komme bort ogsaa fra Statsdyrstidsforanstaltninger. Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget har jeg i øvrigt intet at bemærke og kan med disse Ord anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

I Forbindelse med det foreliggende Forslag fremsætter Ministeren et Forslag til Overenskomst med Sukkerroedyrkerne angaaende dels Sukkerroedyrkning for det følgende Aar, dels et yderligere Tilskud til Priserne for det forløbne Aar. Denne

Overenskomsts Indhold har været forelagt mit Parti og er tiltraadt af det. Naar der ikke fra det konservative Folkepartis Side er gjort nogen Bemærkning med Hensyn til Arbejdskraften, ligger det i, at vi har forudsat, at det ikke var nogen Del af den Overenskomst, der var os forelagt. Vi har tiltraadt Overenskomsten i den Form, hvori den foreligger, men jeg vil sige i Lighed med, hvad det ærede 12te tingvalgte Medlem (Ole Hansen) har sagt, at det er mig bekendt — og jeg kender Forholdene paa Lolland nogenlunde godt, det er jo særlig der, Sukkerroedyrkning finder Sted —, at det er en absolut Forudsætning for, at denne Ordning kan træde ud i Livet, at der skaffes den fornødne Arbejdskraft, og at denne ikke kan skaffes, uden at der gives Tilladelse til Indførsel af udenlandsk Arbejdskraft. Jeg vil derfor paa det indstændigste anmode den højtærede Indenrigsminister om at arbejde ivrigt for, at den nødvendige Arbejdskraft tilvejebringes, og at der, hvis der ikke kan skaffes hjemlig Arbejdskraft, gives Tilladelse til, at der skaffes fornøden udenlandsk, og at det sker hurtigt. Forhandlingerne med Roedyrkerne har vist staaet paa længe, det er sikkert nu paa høje Tid, at der træffes en endelig Ordning, og jeg ved, at Betingelsen for, at denne Sag kan føres ud i Livet, er, at den fornødne Arbejdskraft tilvejebringes.

Johan Hansen: Ligesom to foregaaende ærede Talere kan jeg ganske kort anbefale Lovforslaget. Dog maa jeg udtale en Beklagelse. Det forekommer mig, at den nugældende Rugbrødspris burde have været gældende lige saa lang Tid, som den nuværende Kornlov gælder. Med andre Ord: den burde have været gældende, indtil vi faar den nye Kornhøst. Men det er der ikke Tale om i Lovforslaget, og det maa man altsaa se bort fra. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister om, hvor store Hvedebeholdningerne er. Saa vidt jeg har hørt, er nemlig baade større og mindre Møllere meget skapt rationerede med Hensyn til Hvede. Jeg vilde gerne vide, om denne skarpe Rationering betyder, at Danmarks Hvedehøst allerede er opbrugt. Det er almindelig bekendt, at der er blevet hamstret Hvedemel ret kraftigt, og hvis det er rigtigt, hvad der opgives af Møllerne, kunde det næsten se ud til, at der ingen Hvede er, og at de, som ikke har været saa forsynlige at hamstre, ikke vil kunne